

Un avi, el pare, una tia i un oncle de la M. Pilar Cabré van ser advocats i per ells ha pogut saber com ha resultat de lent i difícil l'accés de la dona a tot els àmbits de l'advocacia. El seu testimoni és aquest: "Jo no he tingut mai cap problema en l'exercici professional. És cert que mentre feia la carrera i quan vaig començar a treballar, el 1976, no hi havia pràcticament dones exercint com a advocats, o érem molt poques. Tampoc no hi havia dones magistrades, fiscals, notaris ni registradores de la propietat. Per qüestions històriques el món judicial i el dret en general -jutjats i despatxos- eren masculins, però jo no vaig trobar mai cap impediment ni cap recel envers el meu exercici professional lliure, ni l'he trobat fins ara. És cert que amb la meva generació es va produir l'esclat massiu femení dins del món del dret i a partir de llavors, i fins al dia d'avui, l'exercici de la professió s'ha anat exercint indistintament per homes i dones. Les dones cada vegada més hem anat accedint a tota mena d'oposicions, fins arribar avui dia en què una gran part de la magistratura és en mans femenines."

El temps també ha fet evolucionar la concepció dels despatxos: "Jo havia treballat sempre sola amb despatx propi, en el que era el sistema clàssic i tradicional, igual que els meus companys actuals de professió, els advocats Josep M. Valentín Requena i Fernando Zamora Enciso. Els tres érem gent gran avesada a la professió, ens coneixiem de tota la vida i teníem els nostres propis despatxos on treballàvem sols. Ara fa un any, ens vam reunir i vam adonar-nos de la conveniència d'avançar i emprendre un nou projecte professional, més modern i adaptat als temps, i amb una adequació també més actual que permetés un millor rendiment, cobertura i servei professionals, la qual cosa vam dur a terme en forma de projecte comú." En aquest punt, un cop presa la decisió d'unir-se, ens explica com es va establir la relació professional: "Dintre de les nostres especialitats de penal, civil i dret d'empresa, vam establir una projecció comuna, que de fet ja veníem fent abans i que no ens suposava res de nou, que era la d'atendre primordialment l'aspecte processal-judicial, és a dir, crear una 'especialitat' limitada al camp dels tribunals i circumscrita al plet, perquè crèiem que en aquest àmbit era necessària cada vegada més una bona especialització i un profund coneixement que doni un servei ple a qui el necessita. És el que es coneix fora, per exemple a Anglaterra, com a *barrister*. Aquest treball exigeix esforç i és dur, però no tant per a nosaltres que l'hem fet tota la vida. Les grans tendències actuals d'abraçar molts sectors no inclouen un advocat especialitzat en tribunals i això és necessari."

D'ençà que exerceix que la M. Pilar s'ha centrat en el dret penal, molt especialment l'econòmic, encara que també porta civil. El penal és "una branca que horroritza o encanta i a mi m'encanta." Ara bé, ella és conscient que "aquest és un camp difícil, on la gent pateix, tant el qui busca l'empara de la justícia com el qui la defuig. Estudis seriosos determinen que un procés en si mateix pro-

voca un fort estrès i angoixa, i el penal encara més." Des de la seva opinió, "aquesta és una feina que et demana no tan sols dominar molt bé l'assumpte i conèixer-lo en profunditat, sinó alhora tenir capacitat d'improvisació i serenitat, ja que un procés oral ho exigeix."

Cal no perdre de vista que els assumptes penals són essencialment judicials: "En alguns àmbits, com el dret privat, pot ser aconsellable arribar a un acord fora dels tribunals, però en altres, com el penal, no pots defugir-los perquè no es pot perseguir, condemnar ni pactar fora dels tribunals temes com homicidis i violacions." La sentència condemnatòria, que pot suposar una pena de presó, té la finalitat bàsica teòrica de preparar la reinserció del condemnat: "La filosofia que hi ha darrere la llei és que la pena ha de tenir una finalitat inserible, no només de càstig. La realitat, però, és que reinserir és molt difícil i no tenim mitjans per assolir uns resultats satisfactoris. Ara, és bo que la llei tingui present aquest fi, que en principi és òptim." Serà possible algun dia fer desaparèixer els delictes? "No crec que es pugui arribar a eliminar l'activitat antisocial o asocial de la qual el delicte és reflex. És cert que determinats nuclis i ambients són criminològics i un dels remeis podria ser educar la gent, però hi ha molts altres factors criminosos concurrents, com la pròpia personalitat social."

Quant al tema de les previsions de fons i l'ús que es fa d'aquests diners, la M. Pilar ens explica la seva postura: "La previsió és necessària i ha de servir per garantir el treball que s'està fent, no per pagar lloguers ni treballadors. No es pot demanar una previsió de fons que sobrepassi el cost estimat del que pot ser l'assumpte i, pel que jo sé, això no es fa." Un altre aspecte delicat de la professió en els nostres dies és la desconfiança que pot generar un pacte entre advocats: "El pacte entre advocats es redueix essencialment a qüestions processals, on la paraula donada i el pacte són clarament respectats. Naturalment, cada professional compta sempre amb el seu client per dur a terme una transacció, i és aquest qui té la darrera paraula. Per tant, no veig quina desconfiança pot generar allò que no tan sols és comunicat, sinó decidit finalment pel propi client que, naturalment, té posada la confiança en el seu advocat i per això li encomana lliurement la defensa dels seus assumptes. Encara que avui dia hi ha un desbordament i una pèrdua de valors en general, crec que, entre els advocats, això es manté plenament i amb tota fidelitat."

En acomiadar-nos d'aquesta advocada li demanem que des de la seva experiència professional, que ja comença a ser considerable, ens defineixi tres puntals del dret: "L'advocat és el professional del dret que a través d'un sistema de lleis defensa uns interessos que considera justos i defensables. El dret és l'organització normativa d'una fórmula social. I la justícia és la institució necessària que duu a terme les finalitats legítimes de la pròpia organització jurídica. Si més no, així ho desitgem tots."

“Les grans tendències actuals d’abraçar molts sectors no inclouen un advocat especialitzat en tribunals i això és necessari”

M. Pilar Cabré - Barcelona (Barcelonès)